

Πριν από 60 χρόνια

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Δημοσιεύουμε αυτούσιο, αντίγραφο, ενός κειμένου για τα «Παιδικά Δικαστήρια» γιατί τότε ούτε υπόνοια δημιουργίας τους υπήρχε.

Το άρθρο είναι γραμμένο από ένα από τα πρώτα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας, από μια αξιόλογη, μορφωμένη, προοδευτική πρωτοπόρο Γυναίκα της εποχής της την Άννα Παπαδημητρίου, που ήταν Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου.

Η Γεν. Εταιρία προς προστασίαν της Παιδικής και Εφηβικής ηλικίας που ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 1924 και έκτοτε ασχολήθηκε με διάφορα ζητήματα σχετικά με την προστατευτική νομοθεσία του παιδιού άρχισε τελευταίως να φροντίζει σοβαρά και για την ίδρυση των παιδικών Δικαστηρίων στον τόπο μας.

Τον περασμένο Ιούνιο ο εισαγγελεύς Εφετών Κος Α. Ρηγανάκος υπέβαλε εις την Εταιρίαν προσχέδιον νόμου περί Παιδικών Δικαστηρίων. Το προσχέδιον αυτό το οποίον συζητείται συστηματικά εμπνέεται κυρίως από την Βελγική νομοθεσία.

Εις όσους έχουν ασχοληθεί ειδικά με το ζήτημα είναι γνωστό ότι ο θεσμός των Παιδικών Δικαστηρίων που λειτουργεί ήδη στα περισσότερα κράτη της Ευρώπης και στην Αμερική απέδωκε τους καλύτερους καρπούς στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Ο λόγος της επιτυχίας αυτής είναι ότι ο νομθέτης, εκεί ελεύθερος από προλήψεις και παραδόσεις, έδωσε εις τα Παιδικά Δικαστήρια τον χαρακτήρα

Εργάσθηκε από το 1921 και για πολλά χρόνια για την απόκτηση του δικαιώματος της ψήφου, που την εποχή εκείνη, και μόνον η λέξη «γυναικεία ψήφος» προκαλούσε ειρωνικά σχόλια.

Έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για ό,τι αφορούσε το παιδί και έτσι τη βρίσκουμε να πρωτοστατεί στα σχετικά θέματα, για τα οποία, κατά την εποχή εκείνη, ο Σ.Δ.Γ. έκανε πραγματικούς αγώνες.

της προστασίας, της κοινωνικής προνοίας που οφείλουν να έχουν σύμφωνα με τις σύγχρονες παιδαγωγικές και ιατρικές αντιλήψεις.

Αντιθέτως οι Ευρωπαίοι νομοθέται δεν κατώρθωσαν ακόμη να ελευθερωθούν από την παλιά αντίληψη της ποινής και ούτε εχώνεψαν ακόμη τη γνωστή αρχή ότι το παιδί που εγκληματεί δεν είναι ένας ένοχος που έχει ανάγκη από τιμωρία αλλά άρρωστος που έχει ανάγκη από θεραπεία.

Γι' αυτό τα αποτελέσματα της εφαρμογής του θεσμού αυτού στην Ευρώπη πολύ απέχουν από το να είναι ικανοποιητικά.

Και όμως τα προβλήματα που έχουν ν' αντιμετωπίσουν οι Αμερικανοί είναι και λόγω του πληθυσμού των και λόγω της Εθνικής των συνθέσεως, πιο περίπλοκα και πιο πολλαίριθμα από τα δικά μας.

Πάντως η νομοθεσία των Ευρωπαϊκών Κρατών εις το ζήτημα αυτό περνά ένα στάδιο δοκιμής και ασφαλώς θα αναγκασθή να αναθεωρήσει τα κυριώτερα της σημεία.

Αγωνίστηκε για την αναγνώριση των «εξωγάμων τέκνων» και για την ανάγκη να ιδρυθούν «Παιδικά Δικαστήρια». Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ο Σ.Δ.Γ. έκανε αγώνα για την ίδρυση των Παιδικών Δικαστηρίων από το 1920, και μόνον το 1931, έπειτα από έντεκα χρόνια πραγματοποιήθηκε η δημοσίευση του Νόμου για τα «Δικαστήρια Ανηλίκων».

A. M.

Εμείς όμως που δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε όγκον παραδόσεων και που βρισκόμαστε σήμερα στη θέση του νέου που έχει να βάλει βάσεις στη ζωή του και να χτίσει το σπίτι του, είναι περιττόν να μιμηθούμε την υπερβολική συντηρητικότητα των Ευρωπαίων, και να διανύσουμε αυτό το δοκιμαστικό στάδιο χάνοντας έτσι καιρό πολύτιμο.

Να προσπαθήσουμε τουναντίον να επωφεληθούμε από τα φώτα των νεωτέρων κρατών, που προχωρούν πιο γοργά και ν' ακολουθήσουμε την μέθοδο που μας υπαγορεύει η καθημερινή πρόοδος της παιδαγωγικής και ιατρικής επιστήμης. Με τέτοιες βάσεις δεν έχουμε φόβο να δημιουργήσουμε θεσμούς ξένους εντελώς προς τη φύση του παιδιού, όπως έγινε π.χ. στη Γαλλία και επομένως να αποτύχουμε. Αλλά θα βάσουμε βάσεις θετικές και επιστημονικές που θα μας αποφέρουν, ασφαλώς καλά αποτελέσματα.